

Neviim (prophètes) - Ézéchiel

Chapter 4

- 4,1 ואמה בן-אדם קח-לך לבנה, ונתתה אותה לפניך; וסקות עליה עיר, את-ירושלם.
- 4,2 ונתתה עליה מצור, וזבנית עליה דיק, ושפכת עליה, סללה; ונתתה עליה מקנות ושים-עליה זרים, סביב.
- 4,3 ואמה קח-לך, מקבת ברוח, ונתתה אותה קיר ברוח, ביוגן ובין העיר; וסכנתה את-פניך אליה, וקיתתה במצור, וצרת עליה--אות היא, לבית ישראל. {פ}
- 4,4 ואמה שכב על-צדך השמאלי, ושמרת את-עון בית-ישראל עליו: מספר הימים אשר תשכב עליו, תשא את-עונם.
- 4,5 ואני, ונתתי לך את-שני עונם, למספר ימים, שלש-מאות ותשעים יום; ונשאת, עון בית-ישראל.
- 4,6 וכלית את-אלה, ושכבת על-צדך הימני (הימני) שנית, ונשאת, את-עון בית-יהודה--ארכעים יום, יום לשנה יום לשנה ונתתו לך.
- 4,7 ואל-מצור ירושלם תכין פניך, וזרעב שופה; ונבאת, עליה.
- 4,8 והנה ונתתי עליך, עבותים; ולא-תהפך מצדך אל-צדך, עד-בלותך ימי מצורך.
- 4,9 ואמה קח-לך חטין ושערים ופול ועדשים ודחן וקסמים, ונתתה אותם בכלי אהד, ועשית אותם לך, ללחם: מספר הימים אשר-אתה שוכב על-צדך, שלש-מאות ותשעים יום--תאכלנו.
- 4,10 ומאכלך, אשר תאכלנו--במשקול, עשרים שקל ליום: מעת עד-עת, תאכלנו.
- 4,11 ומים במשורה תשתה, ושית ההין: מעת עד-עת, תשתה.
- 4,12 ועגת שערים, תאכלנה; והיא, בגללי צאת האדם--תעגנה, לעיניהם. {ס}
- 4,13 ויאמר יהוה, ככה יאכלו בני-ישראל את-לחמם טמא, בגוים, אשר אדיחם שם.
- 4,14 ואמר, אהה אדוני יהוה, הנה בפשי, לא מטמאה; ונבלה וטרפה לא-אכלתי מגעורי ועד-עתה, ולא-בא בפי בשר פגול. {ס}
- 4,15 ויאמר אלי--ראה ונתתי לך את-צפועי (צפיעי) הבקר, תחת גללי האדם; ועשית את-לחמך, עליהם. {ס}
- 4,16 ויאמר אלי, בן-אדם הגני שבר מטה-לחם בירושלם, ואכלו-לחם במשקל, ובדאגה; ומים, במשורה ובשמן ישתו.
- 4,17 למען יחסרו, לחם ומים; ונשמו איש ואחיו, ונמקו בעונם. {פ}